

która to opłata jednorazowa istnieje obok, po pierwsze, opłaty rocznej za przydział częstotliwości służącej przede wszystkim pokryciu kosztów przydziału częstotliwości i jednocześnie częściowo odzwierciedlającej ich wartość, przy czym obie te opłaty mają na celu sprzyjanie optymalnemu wykorzystaniu częstotliwości, oraz po drugie, opłaty rocznej za zarządzanie wydawaniem zezwoleń na utworzenie i obsługę sieci telefonii ruchomej udzielonych pod rządami uprzednio obowiązujących ram prawnych?

- 3) Czy art. 14 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach pozwala państwu członkowskiemu nakazać operatorom telefonii ruchomej, z tytułu nowego okresu przedłużenia ich indywidualnych praw użytkowania częstotliwości telefonii ruchomej, już uzyskanego w przypadku niektórych spośród nich, ale przed rozpoczęciem tego nowego okresu, uiszczenie nowej opłaty jednorazowej dotyczącej przedłużenia praw do użytkowania częstotliwości, którymi dysponowali na początku tego nowego okresu, mającej na celu sprzyjanie optymalnemu wykorzystaniu częstotliwości poprzez odzwierciedlenie ich wartości i istniejącej obok, po pierwsze, opłaty rocznej za przydział częstotliwości służącej przede wszystkim pokryciu kosztów przydziału częstotliwości i jednocześnie częściowo odzwierciedlającej ich wartość, przy czym obie te opłaty mają na celu sprzyjanie optymalnemu wykorzystaniu częstotliwości, oraz po drugie, opłaty rocznej za zarządzanie wydawaniem zezwoleń na utworzenie i obsługę sieci telefonii ruchomej udzielonych pod rządami uprzednio obowiązujących ram prawnych?
- 4) Czy art. 14 ust. 1 dyrektywy o zezwoleniach pozwala państwu członkowskiemu na dodanie, jako warunku uzyskania i przedłużenia praw użytkowania częstotliwości, jednorazowej opłaty ustalonej w drodze aukcji i bez określenia jej górnej granicy, która istnieje obok — po pierwsze — opłaty rocznej za przydział częstotliwości służącej przede wszystkim pokryciu kosztów przydziału częstotliwości i jednocześnie częściowo odzwierciedlającej ich wartość, przy czym obie te opłaty mają na celu sprzyjanie optymalnemu wykorzystaniu częstotliwości, oraz po drugie, opłaty rocznej za zarządzanie wydawaniem zezwoleń na utworzenie i obsługę sieci telefonii ruchomej udzielonych pod rządami uprzednio obowiązujących ram prawnych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 19 lipca 2011 r. — Tate & Lyle Investments Ltd przeciwko Królestwu Belgii; interwient uboczny: Syral Belgium NV

(Sprawa C-384/11)

(2011/C 282/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tate & Lyle Investments Ltd

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Interwient uboczny: Syral Belgium NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 63 TFUE (wcześniej art. 56 WE) stoi na przeszkodzie obowiązywaniu ustawowego uregulowania państwa członkowskiego, zgodnie z którym mająca w tym państwie siedzibę spółka holdingowa, posiadająca w innej spółce mającej siedzibę w tym państwie udziały o wartości poniżej 10 % kapitału, lecz dysponująca kapitałem inwestycyjnym w wysokości co najmniej 1,2 mln EUR, podlega opodatkowaniu podatkiem pobieranym u źródła według stawki 10 %, lecz tenże podatek podlega zaliczeniu na poczet należnego w Belgii podatku dochodowego od osób prawnych, a ewentualne saldo podlega zwrotowi i [spółka ta] może w danym wypadku wnieść jednocześnie o zastosowanie uregulowania podatkowego („DBI” (definitief belasten inkomsten) [definitywnie opodatkowane dochody]), które umożliwia dodatkowe obniżenie podstawy opodatkowania o koszty związane z posiadaniem udziałów, podczas gdy dla spółek mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które otrzymują takie dywidendy lub wypłaty uznawane za dywidendy z tytułu tego samego udziału w spółce mającej siedzibę w Belgii, podatek pobrany u źródła (zaliczka na poczet podatku od dochodów kapitałowych) według stawki 10 % stanowi podatek definitywny, niepodlegający zwrotowi i niepodlegający obniżeniu w ramach zastosowania ww. uregulowania podatkowego („DBI”)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 25 lipca 2011 r. — Field Fisher Waterhouse LLP przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-392/11)

(2011/C 282/27)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Field Fisher Waterhouse LLP

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Podstawowe pytanie w niniejszej sprawie dotyczy tego czy usługi świadczone najemcom przez wynajmujących na podstawie umowy najmu (dalej zwane „usługami”) powinny być traktowane jako element jednego podlegającego zwolnieniu świadczenia najmu nieruchomości, z tego względu, że usługi tworzą obiektywnie jedno niepodzielne świadczenie gospodarcze łącznie z najmem albo z tego względu, że są one „dodatkovymi świadczeniami” w stosunku do najmu, który stanowi świadczenie główne (dalej zwane „świadczeniem głównym”). Jakiego znaczenia, dla odpowiedzi na to pytanie w świetle wyroku Trybunału z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie C-572/07 RLRE Tellmer Property, Zb.Orz. s. I-4983 ma to, że usługi mogłyby być świadczone (ale w rzeczywistości nie są) przez inną osobę niż wynajmujący, chociaż na podstawie postanowień omawianych umów najmu najemcy nie mieli wyboru i musieli otrzymywać usługi od wynajmujących?

- 2) Czy dla rozstrzygnięcia, czy chodzi tu o jedno świadczenie, ma znaczenie okoliczność, że niepłacenie przez najemcę opłaty za usługi uprawniałoby wynajmującego nie tylko do odmowy świadczenia usług, ale też do rozwiązania umowy najmu z najemcą?
- 3) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi, iż możliwość świadczenia usług przez osoby trzecie ma znaczenie, to czy okoliczność ta stanowi jedynie czynnik dodatkowy przy ustalaniu, czy usługi stanowią jedno niepodzielne świadczenie gospodarcze, którego rozdzielenie miałyby charakter sztuczny albo świadczenie dodatkowe wobec świadczenia głównego, czy też jest to czynnik decydujący? Jeśli jest to jedynie czynnik dodatkowy albo w ogóle nie mający znaczenia, to jakie inne czynniki mają znaczenie dla ustalenia, czy usługi stanowią świadczenie dodatkowe? W szczególności, jakie znaczenie ma to czy usługi są wykonywane w pomieszczeniach stanowiących przedmiot najmu lub w stosunku do nich lub w innych częściach budynku?
- 4) Jeśli możliwość świadczenia usług przez osoby trzecie ma znaczenie, to czy istotniejszy jest fakt, że świadczenie tych usług jest prawnie dopuszczalne, nawet jeśli w praktyce trudno byłoby to zorganizować lub uzgodnić z wynajmującym czy też praktyczna możliwość lub przyjęta praktyka świadczenia tych usług?
- 5) Usługi w niniejszej sprawie stanowią szereg świadczeń w zamian, za które należna jest jedna opłata. Czy w wypadku, gdyby niektóre z tych usług (np. sprzątanie części wspólnych, zapewnianie usług ochrony) nie stanowiły części jednego niepodzielnego świadczenia gospodarczego albo musiały być uważane za dodatkowe świadczenia wobec świadczenia głównego, w odróżnieniu od pozostałych usług, to czy prawidłowe byłoby rozdzielenie całości opłaty pomiędzy różne usługi w celu określenia części opłaty podlegającej opodatkowaniu i części jemu niepodlegającej? Alternatywnie, czy prawidłowe byłoby uznanie szeregu usług za tak ściśle ze sobą powiązane, że tworzą „jedno niepodzielne świadczenie gospodarcze, którego rozdzielenie miałyby charakter sztuczny” stanowiące samo w sobie świadczenie odrębne od najmu nieruchomości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 25 lipca 2011 r. — Autorità per l'energia elettrica e il gas przeciwko Antonelli Bertazzi i in.

(Sprawa C-393/11)

(2011/C 282/28)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Strona pozwana: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z klauzulą 4 ust 4 dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾ (na mocy której „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas, nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”) ma zastosowanie — jako uzasadniony właśnie powodami o charakterze obiektywnym — krajowy przepis (art. 75 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 112/08), który całkowicie wyzerowuje długość okresu zatrudnienia nabytą w niezależnych organach w ramach umów o pracę na czas określony w przypadku rekrutacji zainteresowanych pracowników w drodze wyjątku — w odstępstwie od zasady przewidzianej w art. 36 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 165/01 — na podstawie „egzaminów selekcyjnych” nieporównywalnych ze zwykłym konkursem publicznym (którego celem jest optymalne przyznanie laureatom funkcji do wykonywania), jednakże pozwalających wyjątkowo na ustanowienie nowego stosunku pracy skutecznego „ex nunc”?
- 2) Czy odwrotnie, na podstawie tej samej dyrektywy 1999/70/WE niedopuszczalne jest — i łączy się z koniecznością odstąpienia od stosowania wspomnianego przepisu krajowego — nieuwzględnienie nie tylko długości czasu pracy lecz również rozwoju kariery na przestrzeni lat do dnia, w którym nastąpiła rekrutacja, w pełnym zakresie lub w części przekraczającej granice zarówno długości okresu zatrudnienia wymaganego w celu przystąpienia do omawianych egzaminów selekcyjnych jak też ewentualnych środków ochronnych które prawodawca krajowy może przyjąć w celu ochrony w rozsądnym stopniu pozycji laureatów konkursu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Constanța (Rumunia) w dniu 27 lipca 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Ciprian Vasile Radu

(Sprawa C-396/11)

(2011/C 282/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Constanța

Strona postępowania przed sądem krajowym

Ciprian Vasile Radu